

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3439/2020. (XII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.903/2018/74. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély jogi képviselő nélkül eljárva az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.903/2018/74. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az indítvány benyújtását megelőző pernek az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [3] 2.1. Az indítványozó – perbeli felperes – telkével szomszédos telekre építési engedélyt adott ki az illetékes jegyző. Az indítványozó szerint a telken a beépítettség a megengedett 40%-os mértéket túllépte, amelyet sérelmezett.
- [4] 2017. március 31-én az indítványozó a hatóságtól az ügyféli jogállása megállapítását kérte, és észrevételt tett a beépítettségi előírások megszegése miatt. Ügyféli jogállásának megállapítása után, 2018 márciusában fellebbezést terjesztett elő arra hivatkozva, hogy a két épületből álló ingatlan a telek 40%-os beépítettségét túllépte (minthogy 70%-os), így már nincs lehetőség arra sem, hogy a hatósági határozatban előírt 40%-os zöldfelületet biztosítani lehessen. A túlépítés folytán a két szomszédos épület közötti távolság tovább csökkent, így egyéni érdeksérelmet szenvedett nagyobb zajhatás, a benapozottság megszűnése, intimitásvesztés miatt. Állította, hogy az épület nem biztosítja a hatósági engedély szerinti nyolc gépkocsi elhelyezését biztosító garázst (csupán négyet).
- [5] Az illetékes fellebbviteli hatóság, a későbbi per alperese (a továbbiakban: alperes) határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta és megállapította, hogy az építkezés az engedélynek megfelel. A döntés kitért az indítványozó által felvetettekre, a benapozottság, a garázsok, a beépítettség vonatkozásában és megállapította, hogy a munkálatok mind az engedélynek, terveknek, mind az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) előírásainak megfelel.
- [6] A kivitelezési munkálatokat az építésfelügyeleti hatóság hatósági ellenőrzés keretében megvizsgálta, és a tervtől való eltérést a helyszíni vizsgálat során nem tapasztalt.
- [7] 2.2. Az indítványozó az építési engedélyezési tervdokumentáció jogszerűségének vizsgálata tárgyában pert indított. Keresetében a másodfokú határozat – elsőfokú határozatra is kiterjedő – megsemmisítését és a hatóság új határozat meghozatalára kötelezését kérte. Az általa korábban kifogásoltakon túl arra is hivatkozott, hogy az építészeti műszaki tervdokumentáció ellentétes a helyi építési szabályzattal, mert a zöldfelület méretének betartása nem állapítható meg. Jogos érdekének közvetlen sérelmét a benapozottság, a kerthasználat, az intimitásvesztés és a zajhatás csökkenése vonatkozásában tartotta megállapíthatónak. Több vonatkozásban is sérelmezte az alperes eljárási szabálytalanságait.
- [8] Az alperes védiratában a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés c) pontja alapján a keresetlevél visszautasítását kérte arra hivatkozva, hogy az indítványozónak az építkezéssel érintett ingatlanon fennállott haszonélvezeti joga a 60947/3/2018.07.10. határozattal törlésre

került, így ügyféli jogállása és keresetőségi joga is megszűnt. Az indítványozó állításait műszaki adatokra hivatkozással vitatta.

- [9] 2.3. A bíróság a felperes keresetét elutasította. Döntésében felhívta a közigazgatási jogvita tárgyát megjelölő Kp. 4. § (1) bekezdését, valamint a bíróság döntési jogkörének korlátait meghatározó 85. § (1)–(2) bekezdéseit.
- [10] Az alperes védíratában foglaltakra tekintettel a bíróság az indítványozó keresetőségi jogát megvizsgálta és megállapította, hogy az indítványozó haszonélvezeti jogáról a 2018. július 9-én aláírt ingatlan adásvételi szerződéssel lemondott. A haszonélvezeti jogot a 2018. augusztus 28-án kelt – 60947/3/2018.07.10. számú – földhivatali határozat törölte. Ugyan az ingatlan adásvételi szerződése megkötésére a jogorvoslati eljárás ideje alatt került sor, azonban az alperes határozatát 2018. július 20-án hozta, amikor az indítványozó haszonélvezeti joga még nem került törlésre. Mindezek alapján a bíróság az indítványozó keresetőségi joga hiányát állító, a keresetlevél visszautasítására irányuló alperesi kérelmet nem találta alaposnak.
- [11] A bíróság az indítványozónak az építkezési tervdokumentációtól való eltérésére vonatkozó érvei kapcsán megállapította, hogy azok építésfelügyeleti hatósági hatáskörben lennének vizsgálhatók, míg a bírósági eljárás tárgya az építési engedélyezési tervdokumentáció jogszerűségének vizsgálata.
- [12] A támadott bírósági döntés indokolása szerint a hatóság indítvány által állított eljárási szabálysértései miatt a határozat jogszabálysértő volta – az indítványozó állításával ellentétben – nem állapítható meg.
- [13] Az indítványozó a hatósági eljárással kapcsolatban egyrészt azt sérelmezte, hogy a 2018. február 18-i helyszíni ellenőrzésről készült dokumentációt ő nem kapta meg. Ugyanakkor azt az indítványozó sem vitatta, hogy ezek az iratok a megvalósult építkezésre vonatkoztak, így nem tárgyai az építési hatósági engedélyezési eljárásnak. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 68. § (1) bekezdése alapján az indítványozót megillette az iratokba való betekintés joga, amit állítása szerint nem biztosítottak számára.
- [14] Másrészt azt is sérelmezte az indítványozó, hogy a hatóság döntését 60 napon túl hozta meg, ezért a Ket. 33. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezményt alkalmazta, valamint őt az eljárás megindításáról nem értesítette.
- [15] A bíróság indokolása szerint ezek a körülmények az ügy érdemét érintő lényeges eljárási szabálysértésnek nem tekinthetők.
- [16] A perben az indítványozónak kellett bizonyítania, hogy az építészeti tervdokumentáció sérti a jogszabályi előírásokat. Az indítványozó indítványára a bíróság szakértői bizonyítást rendelt el. A szakértő állásfoglalására az indítványozó észrevételeket tett, majd új szakértő bevonását kérte és maga számára az újabb észrevételei kidolgozására további határidő hosszabbítást kért. Ez utóbbi kérését a bíróság – tekintettel arra, hogy az ügyben soronkívüliséget rendelt el –, elutasította. A szakértő véleményét kiegészítette, amire a tárgyalásról távol maradó indítványozó (aki távollétében kérte a tárgyalás megtartását) a tárgyalás berekesztéséig már nem tudott észrevételt tenni.
- [17] A bíróság a szakértői véleményt (kiegészítésével együtt) aggálytalannak találta, ezért azt – az indítványozó által kért új szakértő bevonása nélkül – ítélezése alapjául elfogadta.
- [18] A bíróság megvizsgálta a benapozottság vonatkozásában az építési engedélyben foglaltakat, összevetve az OTÉK rendelkezéseivel, következtetésében osztotta az alperes azon álláspontját, hogy az indítványozónak az esetleges benapozottság, intimitásvesztés miatti polgári jogi igénye nem érinti az építési engedély jogszerűségét.
- [19] Rögzítette továbbá a szakértői véleménnyel egybehangozóan azt, hogy az építési tervdokumentációtól való építkezési eltérés nem érinti az építési engedély jogszerűségét. Az indítványozónál esetlegesen felmerülő hátrányok elbírálása nem az építésügyi hatósági eljárás része, így erre hivatkozással a hatósági határozat jogszerűtlen volta nem állapítható meg.
- [20] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.903/2018/74. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve, és megjelölve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései sérelmét.
- [21] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése tekintetében sérelmét az alábbiakra alapította.
- [22] Lényeges szabálysértésként értelmezte az indítványozó, hogy a helyszíni ellenőrzés során készült dokumentációt részére nem küldték meg. Sérelmezte, hogy irat-betekintési jogát nem biztosították, és sérült a bizonyítékok megismeréséhez való joga is.

- [23] Az indítványozó állította, hogy általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 33. és 34. §-ai szerinti irat-betekintési jogával azért nem élt, mert a hatóság a „HB/11-ÉPO/00083-8/2018. számú végzésében azt a felvilágosítást adta, hogy bejelentés[ét] megküldte a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Debreceni Járási Hivatalának építésfelügyeleti jogkörben eljáró hatóságához”.
- [24] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét abban látta, hogy a bíróság a tájékoztatási kötelezettségét elmulasztotta vele szemben, mivel az eljárás során a szakértői véleményre érdemi reagálási lehetősége nem volt. A 2019. október 22-i tárgyaláson az indítványozó szabályos idézés ellenére nem jelent meg. Az indítványozó jogértelmezése szerint a bíróság „akkor járt volna el helyesen, ha a Kp. hivatkozott jogszabályai alapján, a tárgyalást elhalasztja és lehetőséget biztosít nyilatkozat[á] megtételére a Kp. 76. § (2) alapján a berekesztett tárgyalást a határozat kihirdetése előtt újból megnyitja”.
- [25] 3.2. Az indítványozó által előadottak szerint „sérült a fegyverek egyenlőségének elve is, mikor a tárgyaláson történő megjelenést és nyilatkozattétel biztosítását [a bíróság] csak az alperesi oldal részére tette lehetővé”. Ezzel összefüggésben a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványát látta sérülni a bírói függetlenség és pártatlanság hiánya miatt.
- [26] 3.3. Az indítványozó álláspontja szerint a döntés alapos ok nélkül figyelmen kívül hagyta a hatályos jogot. Az indítványozó szerint a hatóságnak egyrészt az Ákr.-t kellett volna alkalmaznia. A hatályos jog félre tételeként értékelte, hogy a bíróság nem tette lehetővé számára, hogy a szakértői kiegészítő véleményre észrevételt tegyen. Ezzel összefüggésben azt is sérelmezte, hogy a bíróság nem vizsgálta a szakértői vélemény aggályosságát, hanem azt aggálytalannak találta, ezért ítélete alapjául elfogadta.
- [27] Álláspontja szerint a bíróság nem indokolta meg, hogy a szakértői véleményt miért találta aggálytalannak és ezzel nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Az indítványozó szerint „az építési terveket elkészítő tervező véleményére nem alapítható ítéleti döntés”. Panasza szerint „a bíróság a szakvélemény szakmai szempontú megítélésére nem lehet képes, így nem adhat alapot a szakvélemény bizonyítékokból való kirekesztésére, illetve a szakértő lecserélésére az, hogy a felek a szakvéleményt nem fogadják el”.
- [28] Összességében állította, hogy a bíróság jogértelmezésének „nem csupán a módja, hanem annak eredménye is sérti az Alaptörvényt”.
- [29] 3.4. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való joga sérelmét abban látta, hogy esetében csupán formális jogvédelem érvényesült, tényleges és hatékony jogvédelem azonban nem, mert állítása szerint a „bíróság a sérelmezett döntést nem vizsgálta meg, hanem elutasította” keresetét.
- [30] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek. A testület megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [31] Az alkotmányjogi panasznak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmét állító eleme vonatkozásában az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a támadott bírói döntésben helyesen került megállapításra az, hogy a kereseti kérelem korlátai közötti per tárgya szempontjából az indítványozó által állított hatósági eljárási szabálysértések irrelevánsak. Az indítványozó által a per tárgyává tett kérdések a hatósági eljárásban történt lépésekkel nem hozhatók összefüggésbe, a per tárgya szempontjából a hatósági döntésre azok nem voltak kihatással, így vizsgálatuk kívül esett a per tárgyán. Ezért az ezzel kapcsolatos indítványozói érvelés nem vetheti fel a bíróság ítéletén keresztül az Alaptörvény XXIV. cikkének sérelmét.
- [32] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében az indítványozó csak Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére történő hivatkozással nyújthat be alkotmányjogi panaszt. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz-, valamint jogorvoslathoz való joga sérelmét is állította, így mivel Alaptörvényben biztosított jogára hivatkozott, ennek a befogadási formai feltételnek az indítványozó panasza megfelel.
- [33] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 29. § és a 31. § szerinti feltételeket.

- [34] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Ez alternatív feltétel, bármelyik megléte indokot ad a befogadásra.
- [35] Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a befogadhatóság tartalmi feltételeivel összefüggésben az indítvánnyal kapcsolatban a következőket állapította meg. Alapvető alkotmányjogi jelentőségűnek tekinthető kérdést az indítványozó nem fogalmazott meg. Ezt követően azt vizsgálta, hogy az indítványban felhozott érvek alapján felmerülhet-e a bírói döntés alaptörvényességének kételye.
- [36] 5. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét több okból állította. Egyrészt vitatta az eljáró bíróság jogértelmező és jogalkalmazó tevékenységét abban a vonatkozásban, hogy a bíróság a tárgyalást berekesztette akkor, amikor ő szabályos idézése ellenére azon nem jelent meg, és álláspontja szerint a bíróságnak a tárgyalást újra meg kellett volna nyitnia. Mivel a bíróság a tárgyalást nem nyitotta meg újra, ezzel őt a nyilatkozattételtől elzárta, azt állítva, hogy a tárgyaláson történt megjelenést és nyilatkozattételt a bíróság csak az alperesi oldal részére tette lehetővé, nézete szerint sérült a fegyverek egyenlősége és a pártatlan bírósághoz való joga. Másrészt az indokolt bírói döntéshez való joga sérelmét állította amiatt, hogy a bíróság a szakvéleményt aggálytalanként döntése alapjául elfogadta.
- [37] 5.1. Az Alkotmánybíróság rámutat a tisztességes bírói eljárásról és indokolt bírói döntéshez való jog töretlen gyakorlatára, miszerint „a »*fair trial*« olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [29]]. Az indokolt bírói döntéshez való jog az eljárás tisztességességének alkotmányos követelményrendszerén [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] belül azonosított részjogosítvány. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is megerősíti azt a gyakorlatát, hogy „[a]z alkotmányos előírás ugyanakkor kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására. Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény e szabályát mindig együtt olvassa a jogvita jellege, és az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárási szabályokkal. [...] Figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e. [...] az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]]
- [38] A bíróság az indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálta, és ennek értékeléséről határozatában számot adott. Az alkotmányjogi panaszról kitűnően az indítványozó érvelése alapvetően a bíróság következtetéseinek a vitatására szorítkozik. Ezek az érvek azonban nem vetik fel az alaptörvény-ellenesség lehetőségét.
- [39] 5.2. Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben rámutatott arra is, hogy a fegyverek egyenlősége a tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme, amely alapvetően a büntetőeljárársban biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson [21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [97]]. E követelményt az alkotmánybírósági gyakorlat a polgári perek vonatkozásában is a tisztességes eljárásról való jog részeként tekinti [21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [99]]. Az eljárásnak az indítványozó által a fegyverek egyenlőségével kapcsolatos minősítése azonban az eljárás adatai alapján nem igazolható. Nem állapítható meg a fegyverek egyenlő-

sége és a tisztességes bírósági eljárás sérelme a szakértői bizonyítással kapcsolatos pervezető döntések okán sem.

- [40] 5.3. Az indítványozó az említett alaptörvényi rendelkezés sérelmét összességében abban látta, hogy a számára kedvezőtlen bírósági döntés az alkalmazandó jogszabályokat az indítványozó felfogásától eltérően értelmezte és alkalmazta. Ez legfeljebb törvényességi szakkérdés, amely alkotmányossági aggályokat nem vethet fel, és amelynek vizsgálatára az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel.
- [41] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is emlékeztet arra, hogy a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helyállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helyállónan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat. Önmagában az, hogy az indítványozó a bírósági ítélet érvelését tévesnek, magára nézve hátrányosnak tartja, nem alkotmányossági kérdés, és az az indokolt bírói döntéshez való jogra történő hivatkozással sem tehető azzá.
- [42] A felmerülő jogkérdésnek az indítványozó felfogásától eltérő bírói megítéléssel kapcsolatban az Alkotmánybíróság rámutat töretlen gyakorlatára, miszerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára már nem rendelkezik hatáskörrel. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon. „Sem a jogállamiság elvont elve, [...] sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {Először lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}
- [43] 5.4. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét az indítványozó abban látta, hogy keresetét a bíróság elutasította.
- [44] Ezzel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság ismételten hangsúlyozza, hogy „[a] jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma azt követeli meg a jogalkotótól, hogy a hatóságok vagy bíróságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni.” {35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]} Ugyanakkor a jogorvoslathoz való jog nem garantálja az érintett által sérelmesnek tartott elsőfokú döntés megváltoztatását, és nem biztosít jogot a számára kedvezőnek tartott döntéshez. Amint arra az Alkotmánybíróság korábban már rámutatott: „Az, hogy az indítványozó a konkrét ügyében – a jogorvoslat ellenére – pervesztes lett, azaz a jogerős határozatot hozó bíróság nem osztotta (jogi) álláspontját egy konkrét kérdésben, nem teszi az eljárást tisztességtelenné, emiatt nem válik az eljárás és a döntés önkényessé sem [...]” {3327/2014. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [15]} Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy jelen ügyben az indítványozó jogorvoslathoz való jogával élhetett és élt is, attól nem volt elzárva.
- [45] A fentiekből következően a bírói döntés alaptörvényességének kételye sem az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, sem a XXVIII. cikk (1) bekezdése, és a XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásban sem merült fel.
- [46] 6. A támadott döntés mindezekre tekintettel a jelen ügyben feltárható összefüggések alapján – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség hiányában – nem képezhetnék érdemi vizsgálat tárgyát.

[47] 7. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadására – mivel részben az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában, részben pedig a 29. §-ában írott feltételeknek nem felel meg – nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. november 17.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/107/2020.

